ଶିବ ଦୟାଲ ଗୁପ୍ତା

ବନାମ

ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଡିସେମ୍ବର 13, 2005

[ଏଚ୍. କେ. ସେମା ଏବଂ ଡ. ଏ. ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନ୍ୟାୟପାଳିକା - ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟିକ ସେବା - ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର - ଆବେଦନକାରୀ, ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟିକ ସେବାର ଜଣେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି - ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ରିପୋର୍ଟ, ଯାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିବା ଆଧାରରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ - ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପଦବୀରେ ଜାରି ରହିବା ସମସ୍ୟାଜନକ ଏବଂ ଲୋକହିତ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ - ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରି ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା - ଅପିଲ ଉପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ମାମଲାଟିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ACR ଏବଂ ସେବା ବିବରଣୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା - ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀ କେବେ ବି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗ ନକରିଥିବାର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଉଠାଇନଥିଲେ - ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟିକ ସେବାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା । ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାରି ରଖିବା ଏକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଲୋକହିତ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି

ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସରର ଆଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଅପିଲ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ଏସିଆର ର ସାମଗ୍ରିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ବିବରଣୀର ସାମଗ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଧାରରେ, ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା ବିଭାଗ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଲୋକହିତ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଅଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀର ବୋଝ ହଟାଇବାର ଏକ ମାମଲା ।

2. ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ କେବେ ବି ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଉଠାଇନଥିଲେ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିନା ବିବେକ ପ୍ରୟୋଗରେ ପାରିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଜାରି ରହିବା ଲୋକହିତ ପ୍ରତି ସମସ୍ୟାଜନକ ହେବ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ନଥି ଆଧାରରେ ବିଷୟଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଉପରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ।

ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **ବନାମ** *ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ବ୍ରାଇପଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[1992] 2 SCC 299;** *ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ* **ବନାମ** *ଉମେଦଭାଇ ଏମ୍. ପଟେଲ,* **[2001] 3 SCC 314;** *ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **ବନାମ** *ବିନୟ କୁମାର ଜୈନ,* **[2002] 3 SCC 641** ଏବଂ *ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* **ବନାମ** *ଲାଲସା ରାମ,* **[2001] 3 SCC 389, ପ୍ରଭେଦ ଦର୍ଶାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5397/2002 ।

D.B.C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 1614/2001ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.5.2002 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଏମ୍.ଆର୍. କାଲା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ରଚନା ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନ, ଏସ୍. ବୋରଠାକୁର, ଅରୁଣେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ନବୀନ ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସେମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି (ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟିକ ସେବା) ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ । 9.11.2000 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଅବସର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାୟକୁ ଆମେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ 1983 ମସିହାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭଲ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟତା ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିଲା । 1984 ମସିହାରେ ସେ ଜଣେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୟନ ପଦକ୍ରମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରବେଶିକା ଗୁଡିକୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଖରାପ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାୟ ଲେଖାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1974 ମସିହାରେ ଏକ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ଉଚିତ ଏବଂ ମାମଲାର କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ସନ୍ତୋଷଜନକ ନଥିଲା । ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । 1977 ରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରବେଶ

ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ରାୟର ଗୁଣବତ୍ତାରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ଉଚିତ୍ । 1983 ରେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟତା ସନ୍ଦେହଜନକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରବେଶ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନ ପ୍ରତିଫଳିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1993 ରେ ତାଙ୍କ ACRରେ ଏକ ପ୍ରବେଶ ଥିଲା ଯେ ସେ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଓକିଲଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଫଇସଲାଯୁକ୍ତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ କମ୍ ଥିଲା । ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ 1983 ରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର ନକରି ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ୍ରାନ୍ତ କରାଯାଇଛି । ରାଜସ୍ଥାନ ସିଭିଲ୍ ସର୍ଭିସେସ୍ (ବର୍ଗୀକରଣ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଅପିଲ) ନିୟମ, 1958 ର ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ବିଭାଗୀୟ ତଦନ୍ତ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହରେ ଅବହେଳା ଏବଂ ଘୋର ଅସାବଧାନତା ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନ ଏବଂ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ACRର ସାମଗ୍ରିକ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା ପୁସ୍ତିକାର ସାମଗ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଧାରରେ, ଚାରିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ସମୀକ୍ଷା କମିଟି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା ବିଭାଗ ପାଇଁ ସମସ୍ୟାଜନକ ଏବଂ ଲୋକହିତ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, 2000 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 8 ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ବୈଠକରେ ସମୀକ୍ଷା କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଅଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବୋଝ ସଦୃଶ ଏକ ମାମଲା ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ କେବେ ବି ଦୁରାଭିସନ୍ଧିର ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିବେକର ବିନା ପ୍ରୟୋଗରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ଉଠାଇନଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ, ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବାରେ ଜାରି ରହିବା ଲୋକହିତ ପାଇଁ ସମସ୍ୟାଜନକ ହେବ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନଥି ଆଧାରରେ ବିଷୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଉପରେ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ 1. [1992] 2 SCC 299 (*ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ବ୍ରାଇପଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,*) 2. [2001] 3 SCC 341 (*ଗୁଜୁରାଟ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଉମେଦଭାଇ ଏମ୍. ପଟେଲ,*) 3. [2002] 3 SCC 641 (*ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବିନୟ କୁମାର ଜୈନ*) ଏବଂ 4. [2001] 3 SCC 389 (*ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଲାଲସା ରାମ*) ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧୃତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖୁନାହୁଁ ।ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।